ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การไม่ยึดติดในโลกของการยึดติด: การแนะแนวชีวิตตามแนว

ว.วชิรเมรี

ผู้เขียน นายนเรศ ขนมหัด

ปริญญา สึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ คร. ศิวรักษ์ ศิวารมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์สามารถ ศรีจำนงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การแนะแนวชีวิตประเด็นการไม่ยึดติดในโลก ของการยึดติดตามแนว ว.วชิรเมธี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงเอกสาร งานของว.วชิรเมธี ที่อยู่ภายใต้กรอบ พื้นฐานการแนะแนวชีวิตและแนวคิดพุทธ ปรัชญาการแนะแนว การได้ข้อมูลอาศัยวิธีการที่ในการ เก็บราบรวมข้อมูลที่ประกอบไปด้วย เนื้อเรื่องย่อ สะท้อนคิด และข้อคิดที่ได้จากเนื้อหา โดยวาง อยู่บนฐานของงานเขียนของ ว.วชิรเมธี ซึ่งตีพิมพ์ในปี 2550-2551 จำนวน 31 เล่ม ประเด็น เกี่ยวกับการไม่ยึดติดผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ หลักการแนะแนวและวิธีการแนะแนว หลักการแนะแนวของ ว.วชิรเมธี ได้แก่ การไม่ยึดติดอัตตาการไม่ยึดกับโลภ โกรธ หลงอำนาจ บริโภคนิยม วัตถุนิยมและความเชื่อส่วนวิธีการแนะแนวได้แก่ยกตัวอย่าง เปรียบกับตัวเอง การใช้ หลักธรรมของพระพุทธเจ้าการให้ผู้คน"ตั้งสติ"และการไม่ยึดติดในโลกของมายา การแนะแนว ชีวิตตามแนว ว.วชิรเมธี เป็นการเล่าเรื่องราวผสมผสานกับหลักธรรมเพื่อให้ความสอดคล้องกับ สภาพปัญหาในสังคม ซึ่งทำให้ผู้คนในยุคปัจจุบันสามารถเผชิญกับปัญหาได้อย่างมีสติ ทำให้ผู้ที่ ได้ศึกษาสามารถเข้าใจปัญหาอย่างรู้เท่าทัน จนสามารถละวางปัญหาที่เกิดจากการแสวงหาความสุข ภายนอก ซึ่งมีความอยากและการยึดติดเป็นที่ตั้ง

การแนะแนวชีวิตมีความมุ่งหวังให้ผู้คนทั้งหลายเข้าใจการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง รู้เท่าทัน ความอยากของกิเลส การแนะแนวชีวิตตามแนว ว.วชิรเมธี ทำให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการ แก้ไขปัญหาหรือความทุกข์ที่เกิดขึ้น สามารถช่วยเหลือป้องกันและการแก้ไขปัญหาความทุกข์ ให้แก่บุคคล เพื่อสามารถนำตนเองหรือการช่วยเหลือตนเองในการเผชิญกับปัญหาหรือทุกข์ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นการแนะแนวชีวิตตามแนว ว.วชิรเมธี ทำให้ผู้คนได้ฉุกคิดเกี่ยวกับการ ดำเนินชีวิตและปัญหาต่างๆในยุคปัจจุบัน โดยวิธีการเล่าเรื่องราวและใช้หลักธรรมะง่ายๆให้เกิดการ

สะท้อนคิด สามารถแก้ปัญหานั้นๆ ได้ด้วยตนเอง สามารถมองปัญหาหรือความทุกข์ด้วยความ ไม่ยึด มั่นถือมั่น รู้จักการละวางความทุกข์ มองปัญหาด้วยความเข้าใจในกฎแห่งไตรลักษณ์ รู้เท่าทัน ความอยากที่เป็นเหตุแห่งปัญหาอย่างมีสติ ชีวิตก็จะมีความสุขอย่างแท้จริง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title Deobjectification in the World of Objectification:

The Guidance as Advocated by W. Wachiramedhi

Author Mr. Nares Khanomhud

Degree Master of Education

(Education Psychology and Guidance)

Thesis Advisory Committee Assoc. Prof. Dr. Siwarak Siwarom Advisor

Lect. Samart Srijumnong Co- advisor

ABSTRACT

This thesis was to analyze the guidance on deobjectification advocated by W. Wachiramedhi. It was a documentary research through his writings on two scopes life guidance and Buddhist-philosophy-based guidance. The information collection was done through the content analysis composed of main idea, reflection, and the learning points. Thirty one books written by W.Wachiramedhi and published during 2007-2008 served as the source of information on the issue of deobjectification. The findings came up in 2 points, namely, W. Wachiramedhi's principles and method of guidance. His guidance principles included detachment from self, greed, anger, love, power, consumerism, materialism, and belief. The guidance method used by him was giving example basing on his own life, using Lord Buddha's Dhamma, having the target person gain concentration to start with, and detachment from the mystified world. His mode of guidance employed story telling combined with Dhamma to fit the present societal situation, leading the people to confront reality with certain sense. The readers could understand and be informed about the problems to the point they could detach from the external happiness that regenerated desire and attachment. In this life guidance, he had wanted to have all people properly maintain their life and see through the tricks of the desire. W.Wachiramedhi's life guidance had enhanced the readers' understanding on the process of solving problem or suffering

and helped oneself to prevent the problems or solve them should they occurred. They could lead themselves or help themselves out of the problems in an effective way. Besides,

W.Wachiramedhi's life guidance had prompted the people to think about their life maintenance and problem coping at the present time. His method of story telling inserted by simple Dhamma could let the person to reflect on his/her problems and solve the problems himself or herself.

The readers could look at their problem or suffering without attachment and knew how to detach their suffering, look at the problem with full understanding of law of the three realities, see through the trick of one's own desire which had caused the problem in the full intellectual conscious, and attain the real happy life.

